

bare kunne finde de 25 mio. kr., for det er jo kun 25 mio. kr., vi mangler for at gennemføre det udspil til de enlige forsørgere, som regeringen kom med i forhandlingerne. Vi kunne godt tænke os, at man fordoblede beløbet og ledte efter 50 mio. kr., men lad os da starte med at spørge finansministeren i dag: Når man nu alligevel henter 170 mio. kr. i Hypotekbanken som afløsning for det fejlskudte forslag om en besparelse på dagpengene, kunne man så ikke lige tage 25 mio. kr. med og bruge dem til de enlige forsørgere, der får SU?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Efter at have hørt Venstres ordførers tale kan jeg sige, at jeg er meget, meget glad for, at det lykkes at overtale Venstre til at finansiere det handicapkompenserende tillæg med midler uden for rammen – altså midler, der bliver tilført SU-området. Det var jo en meget konstruktiv og god løsning, vi fandt, og det var jo også den foretrukne blandt de handicappede, nemlig at man kom med sine egne penge: 25 mio. kr. af nye midler og vel godt 40 mio. kr. fra revaliderings-systemet.

Det, som jeg synes har været meget ærgerligt ved forløbet, er, at man ikke så at sige kunne slå halv skade: at man kunne komme med et tilbud om at tilføre nogle helt marginale nye midler og måske få en mere konstruktiv dialog, også med SF, fordi vi så kunne nå op på et niveau for forsørgere, som gjorde, at ingen behøvede at stille sig i kø og gøre sig dårlig nok til at få revalidering, fordi man gerne ville forsørge sine børn, mens man var studerende. Det ville have indebåret en begyndende reform af revalideringssystemet og et helt anderledes SU-system end det, vi kender i dag, fordi tilgangen ville være en anden, selv om man var forsørger, og det var måske mere konstruktivt, at vi hver tog en halvdel i stedet for at kaste rundt med den her i salen.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg skylder et svar til fru Pernille Falcon med hensyn til husleje og boligstøtte osv.

Som jeg nævnte før, er jeg i hvert fald ikke blevet bekendt med problemet. Nu forstod jeg så, at det er ude i Hvidovre, man har problemet med, at man har fået bygget nogle dyre ungdomsboliger, men det er da en interessant sag, og den kunne jeg da helt klart se på.

Men det, jeg synes er mere interessant, er faktisk, at det jo ikke bare er gjort med at bygge ungdomsboliger. Vi har rent faktisk også givet mulighed for, at man kan få et minimumsfradrag på 24.000 kr. ved udlejning af værelser for at afhjælpe mangelen på ungdomsboliger, og det er rent faktisk sådan, at i København udlejer man nu 40 pct. flere værelser, end man gjorde før.

Kl. 14.45

Det er sådan, at vi giver kommunerne mulighed for at omdanne familieboliger til ungdomsboliger. Københavns overborgmester Kramer Mikkelsen har faktisk vurderet, at det vil give 2.200 ekstra ungdomsboliger i København, og det er ikke mig bekendt, vil jeg sige, boliger, hvor jeg overhovedet har oplevet, at man kunne støde ind i huslejeproblematikken. Men jeg har noteret mig fru Pernille Falcons indlæg om Hvidovre.

Med hensyn til Socialdemokratiet må jeg bare kommentere, at nu skriver vi ikke De Konservatives pressemeddelelser eller laver deres politik. Det tror jeg er ret klart, så derfor vil jeg altså ikke forholde mig til, hvad den konservative ordfører i øvrigt har meldt ud på dette område.

Med hensyn til at finde de 50 mio. kr. med et snuptag i Hypotekbanken er det altså sådan, at fra Venstres side synes vi faktisk, at de 9,6 mia. kr., som vi bruger om året på SU, er mange penge. Vi er faktisk det land i verden, som giver den største uddannelsesstøtte, men man kan ikke se resultatet af det, for det er ikke sådan, at folk kommer hurtigere gennem uddannelsen, fordi vi har den høje støtte.

Derfor mener vi fra Venstres side, at det er naturligt, vi laver en omfordeling herindefra, og jeg er faktisk ikke stødt på studerende, der synes, det er særlig urimeligt, at man giver 35 kr. af den forventede stigning af sin SU, mod at man til gengæld får lov til at tjene noget mere eller kan få administrative lettelser, som det også var inde i debatten. Derfor mener jeg stadig, at den finansieringsform, som vi fremlagde, er den bedste måde at løse spørgsmålet på.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er oftest sådan, at det er de fattigste, der er de mest solidariske, så jeg kan sådan set godt forstå, at fru Gitte Lillelund Bech ikke er stødt på nogen studerende, der ikke var villige til at give 35 kr., for at nogle andre kunne få det bedre. Sådan er det nemlig ofte.